

SPOMIN.

Tiho zunaj medle so snežinke,
v mali peči ogenj prasketal;
pravil ded nam pravljice je stare
in se zadovoljno je smehljaj.

Vse prepregle pravljice so divne...
Sami smo živeli jih tedaj,
ko je v naših srčecih nedolžnih
cvétel še detinske sreče raj.

Zdaj pri peči grejem se samotni.
Tih spomin se v duši je rodil;
nate, ded, ki nas v mladosti rani
tak ljubeče, nežno si gojil.

Tiho zunaj medejo snežinke,
skozi dušo roma pravljic trop;
tiho zunaj padajo snežinke,
na tvoj, dedek, osamelj grob.

Radivoj Rehar.

PRIŠLA BO POMLAD ZELENA...

Prišla bo pomlad zelena,
rože spet se razcveto;
tropa ptičic razkropljena
vrne spet se čez goro.

Prišla bo pomlad zelena,
cesar bo končal vojsko;
nova radost bo rojena,
srca jasna kot nebo...

Maksimov.

